

Rigorózní práce „Přátelství Terezie od Ježíše s Jeronýmem Graciánem na pozadí reformy karmelitánského řádu“ nejprve stručně nastiňuje různé náhledy na význam přátelství a mezilidských vztahů v duchovní tradici (1. kapitola). Následně představuje Tereziiny nejvýznamnější přátelské vztahy a ukazuje, jakým vnitřním vývojem v této oblasti života procházela (2. kapitola). Nejhlubším vztahem, který prožila, bylo přátelství s otcem Jeronýmem Graciánem, prvním provinciálem bosých karmelitánů. Trvalo posledních osm let jejího života (1575 – 1582). Mělo rozměr přirozeně lidský, ale i duchovní a praktický. Terezie s Graciánem si navzájem sloužili duchovními radami, společně uvažovali o reformě karmelitánského řádu a uváděli ji do praxe. Jednotlivé roviny přátelství a jejich vývoj jsou analyzovány rok po roce (3. kapitola). Svou zkušenost přátelství s Bohem i s lidmi se Terezie snažila předávat formou nauky především svým „duchovním dcerám“, bosým karmelitkám (4. kapitola). Vedle přínosu k hlubšímu porozumění přirozenému a lidskému rozměru osobnosti Terezie od Ježíše a jeho začlenění do vztahu s Bohem, práce rovněž představuje možná vysvětlení některých zdánlivých protikladů mezi její životní praxí a naukou o přátelství a lásce k bližnímu.